

ELEKTORKA (1) *sb f*

D sg elektorce.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Księżna dawnej Rzeszy Niemieckiej, żona kurfirsta, księcia mającego przywilej obierania cesarza:

Wyrażenie: »rzymskiego państwa elektorka«: Oświeczoney xiezny panyey Iaduidze Marcrabiney Brandemburfszkiey Rzymfszkiego państwa Electorcze stetyńfszkiey Pomorfszkiey Caffubfszkiey y slowyńfszkiey xyanznye Burgrabiney Noremburfszkiey ete LibLeg 8/132.

KK